JUDECĂTORIA

BĂLȚI

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

Dosar nr. 2-1211/2026
(2-260045530-09-2-09042026)

Ion Cerchez împotriva S.R.L. „AUTO-AGROALIMENTAR”, privind anularea ordinului de concediere, încasarea drepturilor salariale, compensarea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată

municipiul Bălți
10 iulie 2026

Judecătoria Bălţi, sediul Central
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Maxim Melnic
Grefier Silvia Tudorachi
Cu participarea:
Reprezentantului reclamantului, avocatul Igor Ciuru și reprezentantei pârâtei avocata
Diana Sanduliac.

Judecând în sediul instanței, în ședință publică, în limba română, în procedură contencioasă, cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Ion Cerchez împotriva S.R.L. „AUTO-AGROALIMENTAR”, privind anularea ordinului de concediere, încasarea drepturilor salariale, compensarea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată

a constatat următoarele:

I. În FAPT

a) Argumentele reclamantului

1. La originea prezentei cauze civile se află cererea de chemare în judecată depusă la data de 09 aprilie 2026 de către Ion Cerchez reprezentat de avocatul Igor Ciuru, împotriva Societății cu Răspundere Limitată „AUTO-AGROALIMENTAR", (*în continuarie S.R.L. „AUTO-AGROALIMENTAR"),* privind anularea ordinului de concediere, încasarea drepturilor salariale, compensarea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată

2. În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că a fost angajat în câmpul muncii în temeiul unui contract de muncă individual la 01 mai 2025. Iar, la 16 ianuarie 2026 pârâta a emis Ordinul nr.1 prin care a dispus concedierea reclamantului, invocând o pretinsă absență nemotivată de la locul de muncă.

3. Consideră că concedierea sa are un caracter ilegal, susținând că pârâta a încălcat procedura aplicării sancțiunii disciplinare, întrucât nu i-au fost solicitate explicații scrise și nu i-a fost acordat termen pentru prezentarea acestora.

4. De asemenea, a susținut că angajatorul nu a examinat circumstanțele faptei și proporționalitatea sancțiunii aplicate.

5. Reclamantul a mai invocat neconformitatea Ordinului nr. 1 cu cerințele art. 210 Codul muncii, lipsa probelor privind durata și caracterul nemotivat al absenței, precum și neîntrunirea condițiilor legale pentru concedierea în temeiul art. 86 alin. (1) lit. h) și art. 211¹ Codul muncii.

6. Totodată, reclamantul a susținut că, potrivit art. 89 alin. (2) Codul muncii, sarcina demonstrării legalității concedierii revine angajatorului, iar în cazul constatării ilegalității concedierii solicită repararea integrală a prejudiciului, inclusiv plata salariului pentru perioada absenței forțate și compensarea prejudiciului moral.

7. În temeiul art. 90 alin. (4) Codul muncii, reclamantul a solicitat acordarea, în locul restabilirii în funcție, a unei compensații suplimentare în mărime de trei salarii medii lunare.

8. Reclamantul Cerchez Ion a solicitat anularea Ordinului nr. 1 din 16 ianuarie 2026 privind concedierea sa din funcția de administrator al SRL „AUTO-AGROALIMENTAR", încasarea salariului pentru întreaga perioadă de absență forțată, a compensației suplimentare în locul restabilirii în funcție în mărime de 3

salarii medii, a prejudiciului moral în mărime de 20 000 MDL și a cheltuielilor de judecată.

b) Argumentele pârâtului

9. Deși pârâtei i-a fost acordat termen și posibilitate să depună referință la cererea de chemare în judecată, aceasta nu a uzat de dreptul său procesual și nu a prezentat instanței obiecții sau explicații în scris privind pretențiile reclamantei.

II. Poziția părților în ședința de judecată.

10. În ședința de judecată reprezentantul reclamantului avocatul Igor Ciuru a solicitat admiterea cererii de chemare în judecată în temeiul motivelor de fapt și de drept invocate în aceasta.

11. În susținerea acțiunii, a menționat că angajatorul a încălcat legislația muncii la emiterea Ordinului nr. 1 din 16.01.2026, susținând că reclamantului nu i-au fost solicitate explicații scrise anterior aplicării sancțiunii disciplinare și că nu au fost examinate în mod corespunzător circumstanțele faptei și proporționalitatea sancțiunii, cu încălcarea prevederilor Codului muncii.

12. A invocat, de asemenea, neconformitatea ordinului contestat cu cerințele art. 210 din Codul muncii, întrucât acesta nu ar indica în mod concret fapta imputată, probele care confirmă abaterea, termenul și organul competent pentru contestarea ordinului, susținând că nerespectarea acestor cerințe afectează legalitatea actului emis.

13. Totodată, reprezentantul reclamantului a susținut că nu au fost întrunite condițiile prevăzute de art. 86 alin. (1) lit. h) din Codul muncii, pârâtul neprezentând probe suficiente cu privire la durata absenței reclamantului, caracterul nemotivat al acesteia și constatarea corespunzătoare a lipsei de la locul de muncă.

14. Cu referire la argumentele pârâtului privind competența Adunării Generale sau a asociatului unic de a numi și revoca administratorul, reprezentantul reclamantului a precizat că nu contestă dreptul asociatului de a revoca administratorul, însă a subliniat că obiectul prezentei cauze îl constituie legalitatea Ordinului nr. 1 din 16.01.2026, emis în temeiul art. 86 alin. (1) lit. h) din Codul muncii, respectiv ca măsură de încetare a raporturilor de muncă pentru abatere disciplinară.

15. În continuare, reprezentantul reclamantului a contestat valoarea probatorie a înscrisurilor prezentate de pârâtă privind absența reclamantului de la locul de muncă. A indicat că certificatele de constatare a absenței sunt semnate de persoane indicate drept contabil-șef și șef al resurselor umane, deși, potrivit susținerilor sale, asemenea funcții nu au existat în cadrul S.R.L. „AUTO-AGROALIMENTAR”, fapt care ar fi fost confirmat în cadrul ședinței de judecată. Totodată, a menționat că din înscrisurile prezentate rezultă existența unui contract de prestări servicii în domeniul contabilității cu o entitate terță.

16. A mai susținut că pârâta nu a demonstrat în mod clar locul în care reclamantul urma să-și desfășoare activitatea și nici circumstanțele concrete ale pretinsei absențe de două săptămâni, relevând faptul că sediul oficial al întreprinderii s-a aflat în raionul Fălești și că ulterior acesta a fost schimbat în municipiul Bălți.

17. În concluzie, reprezentantul reclamantului a apreciat că pârâtul nu și-a îndeplinit sarcina de a demonstra legalitatea concedierii și a solicitat admiterea integrală a cererii de chemare în judecată.

18. **În ședința de judecată, reprezentantul pârâtei avocata Diana Sanduleac** a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată ca neîntemeiată, precum și încasarea de la reclamant în beneficiul pârâtului a cheltuielilor de judecată în cuantum de 10.000 MDL, suportate pentru asistență juridică și confirmate prin înscrisurile anexate la materialele cauzei.

19. În susținerea poziției sale, a invocat faptul că, potrivit Legii privind societățile cu răspundere limitată și Statutului S.R.L. „AUTO-AGROALIMENTAR”, fondatorul/asociatul societății este în drept să numească și să revoce administratorul, fără a fi necesară existența unor motive întemeiate în sensul legislației muncii.

20. A menționat că fondatorul ar fi pierdut încrederea în reclamant, întrucât acesta nu a răspuns apelurilor telefonice și nu s-a prezentat la locul de muncă. Totodată, a invocat anumite încălcări imputate reclamantului, inclusiv cele referitoare la transferul unei sume de bani, apreciind că acestea justificau încetarea raporturilor cu administratorul.

21. Reprezentantul pârâtului a susținut că S.R.L. „AUTO-AGROALIMENTAR” nu a încălcat legislația muncii, iar înscrisurile prezentate în cauză confirmă circumstanțele care au determinat emiterea ordinului contestat. Cu referire la persoanele indicate în înscrisurile privind activitatea societății, a

explicat că întreprinderea a beneficiat de servicii de contabilitate și evidență a cadrelor prestate în baza unor raporturi contractuale cu o entitate specializată.

22. În esență, reprezentantul pârâtului a susținut că, la încetarea raporturilor cu reclamantul, prevalează prevederile Legii privind societățile cu răspundere limitată și ale Statutului societății, care conferă fondatorului dreptul de a revoca administratorul, și nu prevederile Codului muncii referitoare la concedierea pentru motive disciplinare.

23. În concluzie, reprezentantul pârâtului a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată și încasarea cheltuielilor de judecată în cuantum de 10.000 MDL.

III. Legislația relevantă

24. Cod de procedură civilă

Articolul 5. Accesul liber la justiţie

(1) Orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţă judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime.

Articolul 130. Aprecierea probelor

(1) Instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

Articolul 96. Compensarea cheltuielilor de asistență juridică

(1) Instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile.

(1^1) Cheltuielile menționate la alin.(1) se compensează părţii care a avut cîştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

25. Codul civil

Articolul 171. Noţiunea de persoană juridică

(1) Persoana juridică este subiectul de drept constituit în condiţiile legii, avînd o organizare de sine stătătoare şi un patrimoniu propriu şi distinct, afectat realizării unui anumit scop conform cu legea, ordinea publică şi bunele moravuri.

Articolul 173. Tipurile de persoane juridice

Persoanele juridice sînt de drept public sau de drept privat care, în raporturile civile, sînt situate pe poziţii de egalitate.

Articolul 175. Persoane juridice de drept privat

(1) Persoanele juridice de drept privat se pot constitui liber doar în una din formele prevăzute de lege.

(2) Persoanele juridice de drept privat pot avea scop lucrativ (comercial) şi scop nelucrativ (necomercial).

Articolul 178. Actele de constituire ale persoanei juridice

(1) Persoana juridică activează în baza contractului de constituire sau în baza contractului de constituire şi a statutului, sau doar în baza statutului. Persoanele juridice de drept public, iar în cazurile prevăzute de lege, şi persoanele juridice de drept privat cu scop nelucrativ activează în baza normelor generale cu privire la organizaţiile de tipul respectiv.

(2) Contractul de constituire a persoanei juridice se încheie, iar statutul se aprobă de către fondatorii (membrii) ei. Persoana juridică constituită de către un singur fondator activează în baza statutului aprobat de acesta.

Articolul 185. Obligaţia de a respecta limitele împuternicirilor

Administratorul trebuie să acţioneze în conformitate cu dispoziţiile actului de constituire al persoanei juridice şi ale hotărîrilor organelor cărora acesta se subordonează.

Articolul 200. Eliberarea din funcţie a administratorului

(1) Administratorul poate fi eliberat din funcţie prin hotărîre a organului competent al persoanei juridice conform temeiului prevăzut de lege sau contract, precum şi fără invocarea unui motiv, fără termen de preaviz.

(2) În cazul în care între administrator şi persoana juridică există un raport juridic de muncă, eliberarea din funcţie conform alin.(1) atrage încetarea contractului individual de muncă din aceeaşi dată. Dispoziţiile legislaţiei muncii nu pot fi invocate pentru a contesta hotărîrea de eliberare din funcţie a administratorului.

(3) În cazul în care eliberarea din funcţie a administratorului, pentru care s-a invocat un temei prevăzut de lege sau contract, nu se încadrează în acel temei, administratorul poate cere instanţei să constate că a fost eliberat din funcţie fără invocarea unui motiv, dar nu poate contesta, din acest motiv, hotărîrea de eliberare din funcţie a administratorului.

(4) Dispoziţiile alin.(1)-(3) nu afectează dreptul administratorului la indemnizaţia de eliberare din funcţie prevăzută de lege. Contractul poate să prevadă o indemnizaţie mai mare, precum şi cazuri suplimentare în care se plăteşte indemnizaţia.

(5) La cererea persoanei juridice, a membrului său ori a administratorului insolvabilităţii/lichidatorului, instanţa de judecată reduce mărimea indemnizaţiei de eliberare din funcţie prevăzută de contract dacă constată că ea este vădit disproporţionată, luînd în considerare toate circumstanţele relevante, în particular:

a) circumstanţele existente la data stipulării clauzei privind indemnizaţia de eliberare din funcţie, în special calităţile speciale cerute de lege sau de o autoritate de reglementare ori supraveghere faţă de administrator şi particularităţile domeniului de activitate a persoanei juridice;

b) performanţele înregistrate de către administrator pe durata raportului său juridic cu persoana juridică şi stimulentele financiare acordate administratorului;

c) mărimea activelor persoanei juridice.

(6) Se prezumă că este vădit disproporţionată indemnizaţia care depăşeşte componenta fixă a remuneraţiei administratorului pentru 2 ani.

(7) Indemnizaţia de eliberare din funcţie nu se plăteşte administratorului dacă el este eliberat din funcţie din motiv de neatingere a indicatorilor de performanţă prevăzuţi în contractul încheiat cu persoana juridică. Orice clauză contrară este lovită de nulitate absolută.

(8) Persoana juridică poate cere restituirea componentei variabile a remuneraţiei plătite administratorului în măsura în care ea s-a bazat pe situaţii financiare în care ulterior s-au constatat erori.

26. Legea privind societăţile cu răspundere limitată nr. 135-XVI din 14.06.2007

Articolul 11. Fondatorii şi asociaţii

(1) Societatea poate fi constituită de unul sau de mai mulţi fondatori persoane fizice şi/sau juridice cărora legea nu le interzice acest lucru.

Articolul 49. Competenţa adunării generale a asociaţilor

(2) Dacă statutul nu prevede altfel, de competenţa adunării generale a asociaţilor ţin:

a) desemnarea şi eliberarea înainte de termen a administratorului;

Articolul 62. Deciziile asociatului unic

(1) Asociatul unic are drepturile şi obligaţiile ce revin, conform prezentei legi, adunării generale a asociaţilor.

(2) Deciziile asociatului unic luate în sensul alin.(1) se întocmesc în scris.

Articolul 70. Desemnarea administratorului

(1) Administratorul societăţii se desemnează de adunarea generală a asociaţilor sau de consiliul societăţii dacă statutul prevede aceasta. Administratorul poate fi eliberat oricînd cu sau fără motiv.

(2) În calitate de administrator poate fi desemnat unul dintre asociaţi sau un terţ.

IV. Motivarea instanței.

27. Examinând materialele cauzei și analizând argumentele invocate de părți, ținând cont de prevederile legale aplicabile speței, instanța de judecată consideră că cererea de chemare în judecată formulată de reclamantă urmează a fi respinsă, din considerentele ce succed.

28. Instanța a constatat că, la data de 01 mai 2025 între S.R.L. „AUTO-AGROALIMENTAR” și Ion Cerchez a fost încheiat Contractul individual de muncă (f.d.9-12).

29. Potrivit Contractului nominalizat Ion Cerchez a fost angajat în calitate de Administrator al S.R.L. „AUTO-AGROALIMENTAR”, cu salariu de 20 000,00 MDL, locul de muncă fiind de bază.

30. La pct. 16 din Contract, a fost stabilit regimul de muncă a administratorului de 5 zile pe săptămână a câte opt ore pe zi.

31. Punctul 28 al Contractului stipulează că acesta poate înceta în circumstanțe ce nu depind de voința părților (art. 82, 305 și 310 Codul muncii) și la inițiativa uneia dintre părți (art. 85 și 86 Codul muncii).

32. La data de 16 ianuarie 2026, Vitalie Gașciuc, în calitate de administrator al S.R.L. „AUTO-AGROALIMENTAR", a emis Ordinul nr. 1 privind eliberarea din funcție a lui Ion Cerchez, în temeiul art. 86 alin. (1) lit. h) din Codul muncii al Republicii Moldova.

33. În ordin s-a indicat faptul că Ion Cerchez a părăsit neîntemeiat locul de muncă la data de 27 decembrie 2025 și a absentat de la locul de muncă până la data de 16 ianuarie 2026, fără motive întemeiate, absența sa fiind considerată nemotivată.

34. Nefiind de acord cu concedierea sa, Ion Cerchez s-a adresat instanței de judecată cu o cerere de chemare în judecată împotriva S.R.L. „AUTO-AGROALIMENTAR", al cărei asociat unic este Vitalie Gașciuc.

35. La rândul său, partea pârâtă a prezentat instanței de judecată actele de constatare a absenței de la locul de muncă a administratorului Ion Cerchez, întocmite pentru zilele de 29 decembrie 2025, 30 decembrie 2025, 02 ianuarie 2026 și 05 ianuarie 2026 (f.d. 28–31).

36. La data de 09 ianuarie 2026, în adresa lui Ion Cerchez a fost expediată o înștiințare, semnată de Vitalie Gașciuc, prin care acestuia i s-au adus la cunoștință constatările efectuate și i s-a solicitat prezentarea unei explicații în acest sens (f.d. 32).

37. Ulterior, la data de 15 ianuarie 2026, a fost întocmit procesul-verbal privind constatarea refuzului lui Ion Cerchez de a prezenta explicații cu privire la absența sa de la locul de muncă.

38. Faptul că Ion Cerchez a lipsit de la locul de muncă în mai multe zile se confirmă și prin tabelele de pontaj întocmite pentru lunile decembrie 2025 și ianuarie 2026 (f.d. 33, 35).

39. Iar din răspunsul Direcției Generale Teritoriale Nord al CNA acordat lui Vitalie Gașciuc, denotă faptul că în privința lui Ion Cerchez a fost intentată o cauză penală în baza art.335 al.(2) Cod penal, pe faptul abuzului în serviciu cu cauzarea de daune în proporții mari (f.d.27).

40. Ca urmare, la data de 16 ianuarie 2026, a fost emis Ordinul nr. 1 privind eliberarea din funcție a lui Ion Cerchez.

41. Instanța apreciază că, pentru soluționarea prezentului litigiu, este necesară determinarea regimului juridic aplicabil încetării raporturilor dintre societate și administrator, având în vedere statutul special al administratorului unei societăți cu răspundere limitată.

42. Din materialele cauzei rezultă că Ion Cerchez a exercitat funcția de administrator al S.R.L. „AUTO-AGROALIMENTAR”, iar Vitalie Gașciuc deține calitatea de asociat unic al societății.

43. Totodată, din prevederile Statutului societății la Capitolul V rezultă că, în condițiile existenței unui asociat unic, atribuțiile adunării generale a asociaților sunt exercitate de acesta, voința sa fiind exprimată prin decizia asociatului unic.

44. Prin urmare, competența de a decide asupra mandatului administratorului aparține asociatului unic, acesta fiind persoana care concentrează în sine atribuțiile adunării generale a asociaților. Eliberarea administratorului reprezintă, în această situație, o măsură dispusă de administrator în raport cu propriul mandat, ci o manifestare a voinței asociatului unic, în calitatea sa de organ competent al societății.

45. Instanța reține că prin Ordinul nr. 1 din 16. Ianuarie 2026 a fost exprimată în mod neechivoc voința de încetare a raporturilor cu Ion Cerchez în calitatea sa de administrator al societății. Din conținutul actului rezultă atât persoana vizată, cât și funcția din care aceasta este eliberată, data de la care măsura produce efecte și circumstanțele care au determinat adoptarea acesteia.

46. În aprecierea validității actului, instanța consideră că nu poate acorda o semnificație decisivă exclusiv denumirii acestuia. Esențial este dacă actul exprimă în mod clar voința persoanei competente și dacă prin acesta a fost dispusă în mod neechivoc încetarea mandatului administratorului. În speță, aceste elemente rezultă cu suficientă claritate din conținutul Ordinului nr. 1.

47. De altfel, reglementarea juridică a funcției de administrator pornește de la caracterul său particular. Administratorul nu este un simplu salariat al societății, ci persoana căreia i-a fost încredințată conducerea și reprezentarea acesteia. Din această perspectivă, raportul juridic dintre administrator și societate nu poate fi examinat exclusiv prin prisma raportului individual de muncă, atunci când este pusă în discuție însăși încetarea mandatului de administrator.

48. Legiuitorul a acordat asociatului sau organului competent al societății o marjă largă de apreciere în ceea ce privește încetarea mandatului administratorului, inclusiv posibilitatea eliberării acestuia fără invocarea unui motiv. Această soluție este justificată de natura raportului dintre societate și administrator, bazat pe încrederea acordată acestuia pentru realizarea actului de administrare și

reprezentare a societății. Reglementarea actuală permite, astfel, încetarea mandatului fără ca societatea să fie obligată să demonstreze existența unei abateri disciplinare în sensul specific raporturilor de muncă.

49. Prin urmare, în prezenta cauză, instanța nu poate examina legalitatea eliberării reclamantului din funcția de administrator exclusiv prin prisma condițiilor unei concedieri disciplinare.

50. Faptul că în Ordinul nr. 1 din 16 ianuarie 2026 a fost indicat art. 86 alin. (1) lit. h) din Codul muncii și au fost menționate absențele reclamantului de la locul de muncă nu schimbă natura juridică a raportului existent între părți și nici competența asociatului unic de a dispune încetarea mandatului administratorului.

51. În acest sens, împrejurările referitoare la absența reclamantului de la locul de muncă sunt relevante pentru aprecierea contextului în care a fost adoptată măsura eliberării din funcția de administrator, însă acestea nu pot fi privite ca limitând dreptul asociatului unic de a dispune încetarea mandatului, drept recunoscut de cadrul legal aplicabil și de statutul societății.

52. La fel, faptul intentării în privința lui Ion Cerchez a unui proces penal, este de natură să confirme existența unor circumstanțe obiective care au afectat raportul de încredere dintre asociatul unic și administrator și care explică rațiunea pentru care s-a optat pentru încetarea mandatului acestuia, fără a putea fi interpretat, în lipsa unei soluții definitive în cauza penală, drept o constatare a vinovăției reclamantului.

53. Mai mult, susținerile reclamantului potrivit cărora eliberarea sa din funcția de administrator ar fi trebuit să respecte în mod exclusiv condițiile și procedura prevăzute de Codul muncii pentru concedierea salariatului nu pot fi primite, deoarece acestea confundă cele două raporturi juridice existente între administrator și societate: raportul de administrare, care își are originea în voința asociatului și în actele societății, și raportul juridic de muncă, care are un caracter subsecvent; în consecință, eventualele obiecții privind existența sau constatarea abaterii disciplinare, respectarea procedurii disciplinare ori temeinicia motivului indicat în actul de eliberare nu pot conduce, prin ele însele, la anularea măsurii de încetare a mandatului de administrator, cât timp aceasta a fost dispusă în limitele competenței recunoscute asociatului unic.

54. Instanța nu poate reține nici susținerea reclamantului potrivit căreia nu i-ar fi fost acordată posibilitatea de a prezenta explicații cu privire la absența sa de la locul de muncă. Această afirmație este infirmată de înscrisurile administrate în cauză, din care rezultă că, la data de 09 ianuarie 2026, în adresa lui Ion Cerchez a fost expediată o înștiințare, semnată de Vitalie Gașciuc, prin care reclamantului i-

au fost aduse la cunoștință constatările privind absența de la locul de muncă și i s-a solicitat prezentarea unei explicații în acest sens (f.d. 32). Prin urmare, reclamantului i-a fost oferită în mod efectiv posibilitatea de a-și expune poziția și de a prezenta motivele pe care le considera relevante pentru justificarea absențelor constatate, astfel încât susținerea acestuia privind lipsirea de posibilitatea de a prezenta explicații nu își găsește confirmarea în materialele cauzei.

55. Din procesul-verbal întocmit la data de 15 ianuarie 2026 rezultă că reclamantul a refuzat să prezinte explicații, astfel încât neprezentarea acestora nu poate fi imputată pârâtei sub forma încălcării dreptului reclamantului de a-și formula poziția, acesta având posibilitatea concretă de a oferi explicații, pe care însă nu a valorificat-o.

56. Având în vedere cele menționate *supra*, instanța va respinge ca neîntemeiată cerința lui Ion Cerchez privind anularea Ordinului nr. 1 din 16 ianuarie 2026 privind eliberarea sa din funcția de administrator al S.R.L. „AUTO-AGROALIMENTAR”.

57. În ceea ce privește pretenția reclamantului privind încasarea salariului pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă, instanța o apreciază ca fiind neîntemeiată, întrucât aceasta este subsecventă pretenției privind anularea Ordinului nr. 1 din 16 ianuarie 2026 și restabilirea în funcția deținută anterior.

58. Astfel în condițiile în care instanța nu constată caracterul nelegal al eliberării reclamantului din funcția de administrator, perioada ulterioară încetării raporturilor dintre părți nu poate fi calificată drept perioadă de absență forțată de la muncă, iar temei pentru încasarea salariului aferent acesteia nu există.

59. Aceeași concluzie se impune și în privința solicitării privind încasarea compensației suplimentare în locul restabilirii în funcție. Acordarea unei asemenea compensații presupune, ca premisă, constatarea caracterului nelegal al încetării raportului juridic și existența dreptului reclamantului la restabilirea în funcția deținută anterior. În lipsa acestor condiții, pretenția privind acordarea compensației nu poate fi admisă.

60. Referitor la solicitarea de reparare a prejudiciului moral, instanța constată că aceasta este, de asemenea, neîntemeiată. Reclamantul nu a demonstrat existența unei conduite ilicite din partea pârâtei, a unui prejudiciu moral cauzat prin această conduită și a legăturii cauzale dintre pretinsa faptă și prejudiciul invocat. Simplul dezacord al reclamantului cu măsura eliberării din funcție și consecințele personale pe care acesta pretinde că le-ar fi suportat nu sunt suficiente, prin ele însele, pentru angajarea răspunderii pârâtei în vederea reparării prejudiciului moral.

61. În ceea ce privește cheltuielile de judecată, instanța reține că acestea urmează a fi soluționate în funcție de rezultatul examinării cauzei și de soluția pronunțată asupra pretențiilor formulate. Întrucât cererea de chemare în judecată urmează a fi respinsă, nu există temei pentru obligarea pârâtei la compensarea cheltuielilor de judecată suportate de reclamant.

62. Prin urmare, având în vedere că nu s-a constatat nelegalitatea eliberării reclamantului din funcția de administrator, toate pretențiile subsecvente formulate de acesta – privind încasarea salariului pentru perioada pretinsei absențe forțate de la muncă, acordarea compensației suplimentare în locul restabilirii în funcție, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată – urmează a fi respinse ca neîntemeiate.

Cu privire la cheltuielile de judecată

63. Potrivit art.94 al.(1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

64. Iar, conform art.96 Cod de procedură civilă, (1) Instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile. Alin. (1^1) Cheltuielile menţionate la alin.(1) se compensează părţii care a avut cîştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

65. Având în vedere normele legale citate *supra* și reieșind din soluția adoptată asupra fondului cauzei, instanța de judecată va încasa de la Ion Cerchez în beneficiul S.R.L. „AUTO-AGROALIMENTAR” suma de 10 000,00 MDL cu titlu de cheltuieli de asistență juridică prestată de Biroul Asociat „Lichii” (f.d.38).

66. În conformitate cu articolele 236 și 238-241 Cod de procedură civilă, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E :

Se respinge ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de către Ion Cerchez (IDNP *****) împotriva S.R.L. „AUTO-AGROALIMENTAR” (IDNO 1011602000373), privind anularea ordinului de concediere, încasarea drepturilor salariale, compensarea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

Se încasează de la Ion Cerhez (IDNP *****) în beneficiul S.R.L. „AUTOAGROALIMENTAR” (IDNO 1011602000373), cheltuieli de judecată în mărime de 10 000 (zece mii) MDL, pentru asistență juridică.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Nord în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Bălţi, sediul Central.

Preşedintele ședinței
Judecător **Maxim Melnic**